U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **Ing. J. H.,** proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství,** se sídlem Masarykova 31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 6. 2. 2018, č. j. 15 Af 14/2017 – 70,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se u Krajského soudu v Ústí nad Labem domáhal zrušení či vyslovení nicotnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 10. 2016, č. j. 45256/16/5100-41453-711335, kterým bylo částečně změněno rozhodnutí Finančního úřadu pro Ústecký kraj, Územního pracoviště v Ústí nad Labem, ze dne 11. 5. 2016, č. j. 1326935/16/2501-80542-50759, jímž bylo zastaveno řízení o návrhu na zastavení či odložení daňové exekuce. V řízení žalobce požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Krajský soud usnesením ze dne 12. 9. 2017, č. j. 15 Af 14/2017 – 45, rozhodl o nepřiznání osvobození od soudních poplatků a zamítl návrh na ustanovení zástupce. Výroky III. a IV. předmětného usnesení byl žalobce rovněž vyzván, aby do 5 dnů ode dne doručení tohoto usnesení, resp. v případě podání kasační stížnosti proti tomuto rozhodnutí, do 5 dnů ode dne doručení rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o této kasační stížnosti, zaplatil soudní poplatky ve výši 3000 Kč za žalobu a ve výši 1000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. Žalobce byl v rámci tohoto usnesení poučen, že pokud soudní poplatky nebudou ve stanovené lhůtě zaplaceny, řízení bude zastaveno. Usnesení bylo žalobci doručeno dne 15. 9. 2017, a to vhozením do schránky na jím uvedenou adresu pro doručování.

[2] Kasační stížnost proti tomuto usnesení zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 30. 11. 2017, č. j. 8 As 225/2017 – 32. Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu nabylo

právní moci dne 2. 1. 2018. Vzhledem k této skutečnosti byl tedy žalobce povinen soudní poplatky v příslušné výši uhradit do 5 dnů od právní moci rozhodnutí o kasační stížnosti. Žalobce měl proto soudní poplatky v souladu se stanovenou lhůtou pro jejich zaplacení uhradit nejpozději do 8. 1. 2018, což však žalobce v této lhůtě, ani později, neučinil. Krajský soud proto řízení v záhlaví specifikovaným usnesením zastavil a již nerozhodoval o opakované žádosti o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů, neboť shledal, že žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti, jež by odůvodňovaly vydání samostatného rozhodnutí.

[3] Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a dále navrhl přiznat kasační stížnosti odkladný účinek.

[4] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 20. 2. 2018, č. j. 5 Afs 56/2018 – 9, stěžovateli osvobození od soudních poplatků nepřiznal a zamítl jeho návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, neboť dospěl k závěru, že se v případě kasační stížností stěžovatele jedná o zjevně neúspěšný návrh. Zároveň Nejvyšší správní soud v témže usnesení stěžovatele opětovně vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek a předložil plnou moc udělenou advokátovi. Stěžovatel byl mimo jiné poučen o tom, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví.

[5] Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 2. 2018, č. j. 5 Afs 56/2018 – 9, bylo stěžovateli doručeno v souladu s § 50 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. vhozením do schránky dne 26. 2. 2018. Patnáctidenní lhůta k zaplacení soudního poplatku tak uplynula dne 13. 3. 2018.

[6] Stěžovatel v uvedené lhůtě poplatek nezaplatil a dne 13. 3. 2018 zaslal Nejvyššímu správnímu soudu novou žádost o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. V tomto podání namítl, že usnesení č. j. 5 Afs 56/2018 – 9 trpí zjevnými nesprávnostmi, pro které je nepřezkoumatelné. Skutkový a právní stav byl podle stěžovatele zcela jiný, neboť stěžovatel nepodal zjevně bezúspěšnou kasační stížnost. Stěžovateli bylo na základě jeho objektivně důvodných návrhů již opakovaně vyhověno, podklady jsou proto Nejvyššímu správnímu soudu i krajskému soudu známy z jejich úřední činnosti, zvláště když u takových kasačních stížností jiné senáty Nejvyššího správního soudu zaplacení soudního poplatku ani zastoupení advokátem nevyžadují.

[7] Nejvyšší správní soud neshledal důvod o opakované žádosti o osvobození od soudních poplatků rozhodnout samostatným usnesením. Byť obecně platí, že o žádosti o osvobození od soudních poplatků musí soud rozhodnout dříve, než pro nezaplacení soudního poplatku řízení zastaví, toto obecné pravidlo má své výjimky. Mechanické uplatňování tohoto pravidla by mohlo v některých případech vést ke zbytečnému prodlužování řízení opakováním stále stejných žádostí a rozhodováním o nich. O opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku v rámci jednoho řízení je proto soud povinen rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti, zejména došlo-li ke změně poměrů účastníka řízení (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008 – 65, ze dne 16. 12. 2015,

č. j. 8 As 145/2015 – 12, nebo ze dne 12. 10. 2016, č. j. 5 As 120/2014 – 32, jež jsou dostupné na www.nssoud.cz).

[8] V podání ze dne 13. 3. 2018 stěžovatel neuvedl žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly nové posouzení. Za takovou skutečnost nelze považovat tvrzení stěžovatele, že jeho majetkové poměry jsou soudu známy z úřední činnosti, neboť soud zamítl jeho předchozí žádost z důvodu zjevné bezúspěšnosti kasační stížnosti ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s., tedy z důvodu, pro který jsou majetkové poměry stěžovatele nerozhodné. Ke stěžovatelově námitce naznačující, že v řízení sp. zn. 8 As 225/2017 o předchozí kasační stížnosti stěžovatele Nejvyšší správní soud poplatek nevyžadoval, zdejší soud poukazuje na to, že podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 – 19, publ. pod č. 3271/2015 Sb. NSS, poplatková povinnost nevzniká v případech, kdy je napadeno rozhodnutí krajského soudu o žádosti o osvobození od soudních poplatků, o návrhu na ustanovení zástupce či jiné výlučně procesní rozhodnutí, jímž se řízení ve věci samé nekončí. Naopak stěžovatel má povinnost zaplatit poplatek za řízení o kasační stížnosti, která směřuje proti rozhodnutí krajského soudu, jímž se řízení ve věci samé končí, tedy i za řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o zastavení řízení o žalobě.

[9] Vzhledem k tomu, že stěžovatel nezaplatil soudní poplatek v soudem určené lhůtě, ani později ke dni rozhodování soudu, Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 in fine zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavit.

[10] S ohledem na skutečnost, že stěžovatel rovněž soudu ve stanovené lhůtě nedoložil, že je zastoupen advokátem, lze dodat, že nesplnění této podmínky řízení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) by bylo důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti, pokud by nebylo toto řízení pro nezaplacení soudního poplatku zastaveno. Pro úplnost Nejvyšší správní soud dále dodává, že z důvodu zastavení řízení o kasační stížnosti již nerozhodoval o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti.

[11] Jelikož bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, nemá podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků řízení právo na náhradu jeho nákladů.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 15. března 2018

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu